

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 36 - únor 2006

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Zápis do první třídy zaměstnal
budoucí prvňáčky i jejich rodiče

PÁR SLOV ÚVODEM

Taky už se nemůžete dočkat, až sleze ten protivnej sních? Nic proti zimě, když je hezky bílá, obzvlášť bílé Vánoce mají své neopakovatelné kouzlo, ale čeho je moc, toho je příliš.

Letos si přišli na své všichni vyznavači zimních radováněk, ať už mají rádi obyčejnou koulovačku, nebo čarují na snowboardu. Takhle se nevyřádili už řadu let. Jenže když něco trvá moc dlouho, tak to zevšední a časem začne i překážet. A ta letošní zima už opravdu trvá pekelně dlouho.

Zimní tématicke jsme se pochopitelně nevyhnuli ani v tomto šestatřicátém čísle Puclíka. Připomeneme si první část přerušného lyžařského výcviku sedmých tříd, podíváme se na přebor škol ve školním slalomu, ale budeme se věnovat i tématům nezimním, jako třeba zápisu budoucích školáků do prvních tříd, sběru pomerančové kůry, nebo třeba druhému ročníku soutěže Paragraf 11/55.

Počet členů redakce nám opět o něco poklesl, ale věříme, že to na obsahu nepoznáte, protože jsme se snažili ze všech sil připravit číslo tak, jak jste byli v minulosti zvyklí. Jestli se to povedlo, to už necháme na vás. V každém případě vám budeme vděční za jakoukoliv připomínku, nápad nebo radu, jak by se časopis dal vylepšit.

Tak vám přejeme příjemné počteníčko a pevně doufáme, že sedmatřicítka už budete číst na začátku voňavého a prosluněného jara, na které se už určitě taky těšíte.

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 27. 2.-3. 3. 2006 Jarní prázdniny

**PUCLÍKOVA
ŠUŠKÁRNA**

- Redakce gratuluje paní učitelce Radce Havlíčkové k úspěšnému ukončení studia.
- Jistě jste si všimli, že naše škola má nové internetové stránky. Sice jsou ještě stále ve zkušebním provozu, protože jejich definitivní podoba se neustále upřesňuje, ale i tak tam už nyní najdete zajímavé informace, které na těch starších stránkách nebyly.
- Pan učitel Smékal se tak těšil na zahájení lyžařského kurzu, že ze samé nedočkavosti zapomněl doma šustákovou bundu a tím pádem mu v mrazivém počasí šlo vlastně o zdraví a následně i o život. Obojí mu ale nakonec zachránila paní učitelka Janíčková, která mu ochotně zapůjčila jeden kousek oděvu ze své tělocvikářské garderoby. Bunda mu prý padla bezvadně a po trase v ní nadělal spoustu parády.
- Je vidět, že se blíží jaro a příroda a mnozí živočichové se probouzí. Probudila se prý i malá zvířátka ve vlasech některých jedinců v sedmém ročníku. Těžko říct, kdo měl z toho probuzení větší radost - jestli ti jedinci, nebo ta roztomilá zvířátka.
- 8.C zachvátila vlna parádivosti. Pepa Mazánek se vytasil s novou bezvadnou náušnicí, kterou mu také paní učitelka Plevová hned pochválila. Žaneta Šimová se zase nechala slyšet, že je nezbytně nutné umístit do 8.C zrcadlo, aby mohla být vizáž neustále pod kontrolou. Myslíte, že to pomůže?
- Na dívčích záchodech v přízemí se objevila díra ve dveřích. Ani se nechce věřit, že ji prokopla křehká dívka. Cena za tento špás už tak křehká není – nové dveře přijdou na 1.500,- korun. To bylo drahé kopnutí, ale když na to má...

OBSAH

§ Pár slov úvodem.....	2
§ Co nás čeká.....	2
§ Puclíkova šuškárna.....	2
§ Honí vás mlsná?.....	3
§ Vánoční turnaj v piškvorkách.....	3
§ Lyžák.....	4
§ Hej, hej, hej, Rychlíci jsou nej... ..	5
§ Jak jsme zapisovali prvňáčky.....	6
§ Naše škola je školou pilotní.....	7
§ Pomerančová kůra.....	7
§ Paragraf 11/55 podruhé.....	8
§ Anketa.....	10
§ Fotosoutěž.....	11
§ Vyzvídali jsme... ..	12
§ Společnost pro výzkum strašidel	14
§ Šacberk.....	15
§ Žakovská knihovna informuje.....	16

PUCLÍČEK

§ Už umí číst pohádky.....	17
§ Setkání s Hurvínkem	18
§ Recitační soutěž	19
§ Co všechno umí ruce?	19
§ V zemi Karafiátových Broučků.....	20
§ Kterak děti z 5.B naložily s výhrou ..	20
§ Zimní dílnička	20

HONÍ VÁS MLSNÁ?

„Půjdeme do bufetu?“ „Nedáme si čokoládu z automatu?“
Tak tato slova na naší škole neuslyšíte od nikoho.

Určitě nejsem první, koho napadla myšlenka o tom, že o velké přestávce místo sezení u lavic a žvýkání rohlíku bychom si mohli koupit něco dobrého. Jen za pár korun svačinka. Tu by uvítal každý, ne!? Proto jsem se poptala na důvody, proč tady žádný bufet není.

Snad všechny napadne, že hlavním důvodem je místo. Shodneme se, že moc prostorů tady opravdu ke zbytí nemáme. Návrh postavit malý přístřešek s pojízdným občerstvením na školním dvoře neprošel. Ale aspoň automaty na pití nebo nějaké sladkosti! Ty mají jiný problém. Muselo by z nich padat něco zdravého, třeba mrkev nebo kedlubna místo tyčinek. Ve škole se prostě musí jíst zdravě. Mně osobně se zdá, že tyhle „problémy“ se zdravou stravou by se neměly přehánět. Přece jenom jsme děti a ty potřebují i sladké věci.

Když tu nemůžeme mít automaty ani žádný bufet nebo občerstvení, tak proč z „pitítek“ alespoň neteče něco jiného než voda? Třeba Coca Cola nebo juice. Možná že by to nějakí milovníci Coca Coly samou láskou zničili, nebo by byla celá třída zaneřáděná tímto pitím. No nevím... Možná když se budeme snažit, tak to půjde. Ale to se asi nás osmáků netýká, protože až se to stane, my už tady nebudeme.

Dita Niesnerová, 8.C

Vánoční turnaj v piškvorkách

Školní časopis Puclík připravil pro žáky všech ročníků vánoční turnaj v elektronických piškvorkách, který se uskutečnil ve středu 21. prosince 2005 v obou počítačových učebnách. Soutěžní dvojice byly propojeny pomocí počítačové sítě a každé soutěžní místo mělo svého rozhodčího.

Turnaj začal prezentací účastníků a losováním soutěžních dvojic. To se však týkalo pouze soutěžících z 6.-9. tříd, protože žáci prvního stupně hráli systémem každý s každým. Turnaj měl rychlý spád a na celkového vítěze se moc dlouho nečekalo. Celkové výsledky jsou tedy následující:

Kategorie 1. stupně

1. místo	Jakub Marshall	5.C
2. místo	Lubor Buřval	5.C
3. místo	David Sláma	3.A

Kategorie 2. stupně

1. místo	Petr Follprecht	9.B
2. místo	Kristýna Mrkvičková	7.C

Turnaje se zúčastnila i jedna dvojice soutěžících učitelů - pan učitel **Miroslav Jurek** a paní učitelka **Renata Slámová**, která nakonec z napínavého zápasu vyšla jako vítěz. Nejlepší hráči získali od redakce časopisu Puclík hezkou odměnu a my všichni doufáme, že se příští rok sejdem u druhého ročníku piškvorkového turnaje v ještě hojnějším počtu.

Redakce

Lyžák

boj sedmáků o holý život na sněhových pláních

Adéla Šujanová, 7.C

Stejně jako i jiní sedmáci v minulých letech jsme i my absolvovali povinný lyžařský výcvik. Všechno to začalo ve středu 1. února 2006. Ráno v 7.30 jsme se všichni sedmáci shromáždili v průjezdu školy s lyžemi a učitelé nám začali vysvětlovat, co a jak se bude dít. Navoskovali jsme si lyže a potom jsme vyrazili s lyžemi v ruce k jatkám.

Tam jsme si lyže nasadili a jeli jsme na mírný kopec, který jsme vyjízďeli, a učitelé nás sledovali a řadili do skupin. Někteří museli jet i víckrát, protože se učitelé nemohli rozhodnout, kam je zařadit. Nakonec nás rozdělili do skupin po 15 lidech. První skupinu měla na starost paní učitelka Kovačičová, to byli ti nejlepší. Druhou skupinu vedla paní učitelka Janíčková, třetí skupinu (nás) doprovázel pan učitel Jurek, čtvrtou skupinu pan učitel Smékal (s foťákem) a s 5. skupinou se trmácela paní učitelka Knapčoková.

Všechny skupiny se po celodopoledním výletu na lyžích jely občerstvit do restaurace. První den jsme navštívili restauraci Maršovská rychta, druhý den jela naše skupina na hotel Pavla na Třech Studnících. Tam si někteří objednali hranolky nebo jiné jídlo. Třetí (a zatím poslední) den jsme se vydali na hotel Horník. Potom jsme jeli zase domů. Naštěstí to bylo skoro vždycky z kopce, protože výšlap do kopce už by možná někdo vyčerpáním nezvládl. Před dvanáctou hodinou jsme dojeli k jatkám, sundali si lyže a vláčeli se do školy. Jelikož v pondělí jsme vyjízďeli o hodinu později (aby polevily největší mrazy), některá skupina dojela až před třináctou hodinou.

Každý den jsme ujeli víc než 10 km krásnou přírodou se zasněženými loukami a lesy. Ale ani my jsme se neobešli bez pádů.

Náš lyžák ještě neskončil, má pokračovat další dva dny, ale jelikož byly velké mrazy (-18°C), tak ho pan ředitel dočasně přerušil. Na poslední den máme slíbené závody.

Hej, hej, hej, Rychlíci jsou nej...!

Všechno naše utrpení začalo ve středu 1. února 2006 v 7.30 hodin v průjezdu naší školy. Sbalili jsme lyže a mohli jsme vyrazit. Kousek jsme šli pěšky a pár metrů od školy jsme si nazuli lyže a jeli jsme na nich, no někteří šli. Dojeli jsme pod sjezdovku na Harusově kopci a naši učitelé nám dali za úkol sjet malý kopeček a podle toho, jak jsme ho sjeli, jsme se zařadili do skupinek. Ti, co měli největší štěstí, byli v poslední, ti, co ho měli menší, byli v první.

My VyVolení jsme byli v poslední skupině a můžeme být rádi, protože na hotel U Loubů bychom nedojeli ani za dva dny (někteří to ovšem stihli za jedno dopoledne). My v poslední skupině jsme stěží dojeli ke koupališti a Maršovskou rychtu jsme nechali na jiný den. Náš rekord v padání tento první den byl 98 pádů - měla ho jedna nejmenovaná holčička ze 7.A. Odvážně jsme naše družstvo pojmenovali přiléhavým názvem Rychlíci a složili jsme si i bojový pokřik – **Hej, hej, hej, Rychlíci jsou nej...!** – který naši skupinu výstižně charakterizoval.

Druhý den, tedy ve čtvrtek, jsme vyrazili ve stejnou dobu a už jsme nejeli společně, ale po skupinách. Naše poslední skupina měla za cíl právě Maršovskou rychtu, na kterou předešlý den nedojela. Vzali jsme si to přes hotel Ski, kde jsme si vyzkoušeli kopeček, který byl opravdu zrádný. Potom jsme dojeli na koupaliště, lehli jsme si do sněhu a dali si lehkou svačinku. Už nás čekal jen obrovský a velmi ošklivý kopec, který jsme zdolali za hodně dlouhou dobu s malými poraněními, odřeninami a modřinami, ale co už.

Když jsme se konečně doplazili na Rychtu, bylo kolem půl jedenácté. Tam si někteří dali hranolky a čaj. Samozřejmě jsme se museli dostat nějak dolů a nezbývalo nic než kopec. Slezli jsme ho našťastí ve zdraví, ale každý na něm spadl aspoň jednou. No a šli jsme do školy na oběd.

Přes víkend jsme si dali oddech a v pondělí jeli opět. Jelikož byla ráno velká zima a mráz, jeli jsme o hodinu později, než bylo v plánu, ale jeli jsme, což je nejdůležitější. Poslední skupinka lidiček, co to vydrželi, jeli na hotel Pavla, který je celkem daleko. Přesto jsme to zvládli ve zdraví a pohodě.

Byly to moc pěkné tři dny. Jediné, co nás mrzí, jsou ulámané nehtíky, zmačkané vlasy a voděodolná řasenka, která, jak se ukázalo, není zase až tak voděodolná, jak se píše. Kluky asi nemrzí řasenka nebo nehtíky, ale nagelovaná číra, která se pod čepicí doslova ztratí. Škoda, mohlo to trvat déle, ale bylo to moc pěkné a určitě se nám to líbilo.

Nikola Bartošíková, 7.C

PRVNÁČKY

Na 2. února 2006 se určitě těšilo hodně dětí, které se chystaly k zápisu. Já jsem se také těšila. Tedy ne že bych se přišla také přihlásit do první třídy, ale proto, že jsme ještě s některými spolužačkami byly požádány, abychom šly k zápisu pomoci s jeho organizací.

Kolem půl třetí už jsme si rozdělávaly práci a očekávaly první návštěvníky. Já jsem byla umístěna do „hrací místnosti“ a to se mi líbilo. Na zemi byla spousta her a různých skládaček. Ovšem byly určeny pro děti, aby se ve volném čase nenudily. Zakrátko už se to ve třídě dětmi a rodiči jenom hemžilo. Někdy tam bylo dokonce tolik lidí, že museli ještě čekat před třídou, než se do ní dostali. Některé děti měly v očích hrůzu. Nejspíš si představovaly, co po nich tak asi budeme chtít. Ale některé vesele vkročily do třídy a hned se vrhly po nějaké hře.

Děti i rodiče měli úkol. Zatímco rodiče vyplňovali údaje o svém dítěti, děti měly namalovat nějakou postavu a nebo celou svoji rodinu. Některé děti to tak bavilo, že nevnímaly okolí a jenom malovaly a malovaly, div si jazyk neukously. Když měly tyhle úkoly splněny, mohly se jít podívat do počítačové učebny a zahrát si třeba i nějakou hru, nebo si mohly hrát, stavět ze stavebnice nebo řešit logické úkoly. Také já jsem si s nimi hrála a dobrovolně jsem jim stavěla třeba traktory ze stavebnice. Tím si děti krátily čas, kdy čekaly, než budou moci jít za paní učitelkou k zápisu.

Mnozí rodiče nervózně postávali před třídou, kde byla paní učitelka, a čekali, kdy je vyzveme, aby šli dál. Přišlo mi, že z toho měli větší trému než samy děti. Před dveřmi dávali rodiče ještě poslední pokyny svým dětem, jako například: „Musíš nahlas pozdravit,“ „Chovej se tam slušně,“ nebo dokonce „A vyndej tu ruku z nosu!“ Dovnitř všichni vstupovali s vážnou tváří, ale za pár minut, když se otevřely dveře, měli všichni na tváři úsměv a spokojení odcházeli domů.

K zápisu přišlo 59 dětí a každé si odneslo nějakou dobrotu a hračku, takže všichni odcházeli naprosto spokojení. I rodiče byli spokojení. Zápis se vydařil a všem budoucím prvňáčkům přeji mnoho štěstí ve studiu na naší skvělé základní škole.

Naše škola je školou PILOTNÍ

Mgr. Martina Janíčková

Ráda bych tento článek začala úryvkem z knihy Donáta Šajnera:

*„Ptejte se, kde nejvíc voní tráva, kde je nejkrásnější voda, kde je nejmodřejší nebe.
Kde jinde, než doma.“*

Naše škola se podrobně věnuje ekologické výchově již šestým rokem. Pěstujeme v dětech lásku k přírodě, řešíme ekologické projekty, spolupracujeme s ekologickými sdruženími, třídíme odpad. A právě proto jsme se v letošním školním roce přihlásili do projektu **Pilotní základní školy Klubu ekologické výchovy** jako centra modernizace pro udržitelný rozvoj.

Tento projekt byl vypsán Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR a je podporován Evropským sociálním fondem. Účastní se ho pouze 14 základních škol z celé republiky a naše škola je jednou z nich. Jeho úkolem je rozptýlit enviromentální výchovu do všech vyučovacích oblastí s přihlédnutím k regionálnímu charakteru oblasti, ve které žijeme. Kromě začlenění ekologické výchovy do školních vzdělávacích programů bude ekologická výchova realizována též projektově a naše škola bude moci předávat zkušenosti s přípravou a realizací vzdělávacích programů i ostatním školám na Vysočině.

V celém tomto projektu vidím veliké plus jednak v získání odborně a metodicky proškoleného pedagogického sboru v rámci ekologické výchovy a především v možnosti využití specifík našeho regionu, kraje Vysočina. V úvodu jsem začala citací, proto bych ráda citací i skončila:

„Lidé přírodu zabít nemůžou. Můžou se o to pokusit, avšak v určitém okamžiku příroda vrátí úder. Příroda bude věčně, vždycky se znovu zotaví ve stále nových formách. Člověk potřebuje přírodu.“

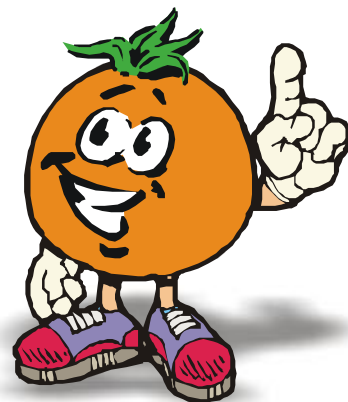
J. M. Simmel

DLOUHODOBÝ PROJEKT NAŠÍ ŠKOLY

POMERANČOVÁ KŮRA

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK,
JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN.

- sbírejte pomerančovou kůru a dobře ji usušte
- ve stanovený den, o kterém budete včas informováni, doneste kůru do školy
- získané peníze za sběr kůry půjdou na charitativní účely
- na co budou peníze věnovány, rozhodnete sami formou hlasování, které proběhne ve spolupráci s naším časopisem
- pomozte těm, kteří vaši pomoc potřebují - příště třeba pomohou oni vám

1. TERMÍN SBĚRU KŮRY: 13.-17. 3. 2006 • 07.15-07.30 HOD. • ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

Projekt PARAGRAF 11/55 vyhlašuje Aliance 18, což je seskupení lidí, jejichž cílem je dodržování **Zákona o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi**, který zakazuje prodávat tabákové výrobky osobám mladším 18 let. Je to soutěž, ve které si žáci prověří své znalosti zákonů a řešení problematických situací. Naše škola se tohoto projektu účastní již podruhé.

Vzpomínka na loňský ročník této soutěže

Loňský ročník byl pro naši školu velmi úspěšný. A jak probíhal? Nejprve proběhla 4 předškolní kola této soutěže. Každou třídu druhého stupně tu reprezentovala dvě družstva, která se utkala s ostatními družstvy svého ročníku. Vítězná družstva postoupila do školního kola, které se konalo dne 3. 3. 2005 v kulturním domě. Všichni žáci druhého stupně nadšeně povzbuzovali své favority a s napětím sledovali průběh soutěže. Soutěž nám zpříjemnilo vystoupení našich šikovných žáků a mažoretek z Tanečního studia Evy Olejníkové. Po těžkém boji získalo prvenství družstvo 8. A ve složení: Jan Grepl, Filip Žák, Jakub Javorský, Pavel Janů a Jan Poul.

Vítězné družstvo s malou obměnou (nemocného Jana Poula nahradila Milada Holečková) reprezentovalo naši školu v oblastním kole ve Žďáře nad Sázavou. A to velmi úspěšně! V silné konkurenci se našim žákům podařilo zvítězit a tím si zajistili postup do krajského kola a zároveň účast ve finále v Senátu PČR.

V krajském kole v Jihlavě naši soutěžící v nelehkém boji s družstvy z celého kraje Vysočina obhájili krásné sedmé místo, Kristýna Malá zvítězila v divácké soutěži.

Nádherným zakončením této soutěže byl pro naše úspěšné družstvo dvoudenní výlet do Prahy. Kromě zajímavého programu (návštěva 3D kina, jízda parníkem, diskotéka a setkání s Juliánem Záhorovským, Jiřím Mádlem a Adamem Vojtěchem) je tu čekala i účast ve finálovém kole v Senátu PČR. Do Prahy jel kromě vítězného družstva Lukáš Vít, jeden z výherců soutěže Paragrafů.

▪ ŠKOLNÍ KOLO

Dne **24. 2. 2006** proběhne v kreslárně školní kolo soutěže Paragraf 11/55. Soutěžit budou pětičlenná družstva všech osmých a devátých tříd. Ostatní spolužáci je budou jistě s vervou povzbuzovat.

▪ DIVÁCKÁ SOUTĚŽ

Všichni osmáci a deváťáci se mohou zúčastnit divácké soutěže, kde budou tipovat, komu z vystavených figurantů již bylo 18 let. Tipovací lístky obdrží od třídních učitelů ve středu 22. 2., křížkem označí osoby starší 18 let a vyplněné lístky vhodí do urny umístěné u ředitelny ve čtvrtek 23. 2.

▪ MULTIMEDIÁLNÍ HRA PARAGRAF 11/55

V učebně výpočetní techniky je nainstalována multimediální hra Paragraf 11/55, kde si každý může ověřit, jak je na tom se znalostí zákonů, a vyzkoušet si soutěž sám na sobě.

▪ PARAGRÁFEK

Této soutěže se může zúčastnit rovněž každý z vás. Je třeba napsat úvahu na vybrané téma (asi 1 stranu A4) a odevzdat do 10. 3. 2006 Mgr. Haně Knapčokové. Nejlepší práce budou odměněny.

Témata:

1. Měl by učitel zasáhnout v případě, že vidí na veřejnosti mimo dobu školního vyučování kouřit žáka mladšího 18 let?
2. Měly by být ve školách povoleny tělesné tresty?
3. Měly by být zpřísněny podmínky chovu psů (náhubky, zákaz volného pohybu apod.)?
4. Měly by být zakázány herní automaty?
5. Ve školách by měla být zavedena povinná výuka náboženství.
6. Mělo by být omezeno používání cizích slov a názvů v češtině.
7. Ve škole by měl platit úplný zákaz používání mobilních telefonů.
8. Žáci by se měli podílet na tvorbě školního řádu.
9. Žáci by se měli podílet na tvorbě obsahu vyučování.
10. Internet přináší více problémů než užitku.

Mgr. Hana Knapčoková

Anketa

tentokrát
lyžařská a valentýnská...

- Několika sedmáků jsme se zeptali na jejich čerstvé zážitky z lyžařského výcviku:

1. Co pro tebe bylo na výcviku nejtěžší?
2. Co se ti na výcviku nejvíc líbilo?
3. Lyžuješ rád(a)?
4. Nejhorší zážitek z výcviku?
5. Co bys na výcviku změnil(a)?
6. Co bys poradil(a) letošním šestákům na příští rok?

Magda Pohanková, 7.A

1. Ze začátku bylo docela obtížné dostat se do tempa.
2. Sedávání v hospodě.
3. Ne.
4. Když jsme sjížděli kopeček, všichni kvůli mně spadli.
5. Mohly by být méně náročné trasy.
6. Buďte nemocní a mějte kašel.

Denisa Kofroňová, 7.A

1. Jízda na lyžích.
2. Sjíždět kopce.
3. Ne, nebaví mě to.
4. Zlomená hůlka a rozlepená bota.
5. Mohlo by se jezdit po rovině.
6. Nejezděte!!!

Michaela Bartošiková, 7.A

1. Sjíždět z kopců.
2. Svačina.
3. Ne.
4. Když jsem spadla do křoví.
5. Aby byl jen jeden den výcviku, mohlo by se jezdit po rovině.
6. Hod'te se marod!!!

- Svátek svatého Valentýna získává stále větší oblibu, proto nás zajímalo:

1. Posíláš na Valentýna milostné dopisy?
2. Vzpomeneš si na nějakou básničku nebo citát o lásce?
3. Víš, kdo to byl sv.Valentýn?
4. Jak si sv. Valentýna představuješ?
5. Budeš letos někomu dávat dárek?
6. Jaký dárek k Valentýnu by ti udělal radost?
7. Myslíš si, že tento svátek k něčemu je? Co je podle tebe účelem tohoto svátku?

Tomáš Novotný, 6.C

1. Ne.
2. Ne.
3. Ne
4. Milostně.
5. Ne.
6. Plyšák.
7. Vyprázdnění peněženek.

Žaneta Šimová, 8.C

1. Ne, neposílám, není komu.
2. Láska prochází žaludkem.
3. Roztomilý amorek.
4. Jako roztomilého starého pána s křidýlky.
5. Ne.
6. Čokoláda.
7. Ano, lidé by si měli v tento den uvědomit, jak se mají rádi.

Katka Vrabcová, 4.B

1. Ne.
2. Ne.
3. Ne, ani nechci.
4. Blondýn.
5. Kamarádce.
6. Všechno.
7. Nevím, ani mě to nezajímá.

Vojta Tulis, 6.C

1. Ne.
2. Ne.
3. Člověk.
4. Dědula.
5. Ne.
6. Nic.
7. Nic.

Bára Janů, 5.B

1. Ne.
2. Nevím, nevzpomenu si.
3. Nevím, ale určitě hezkej chlap.
4. Nádherného svalnatého hodného chlapa s moderním značkovým oblečením.
5. Kamarádkám, paní učitelce, mamce.
6. Zamilovaní si dávají dárčky.

Anketu připravila Andrea Šikulová, 9.C

FOTO

soutěž

V minulém čísle jsme se vás ptali, co je na této fotografii. Do naší schránky se dostalo osm správných odpovědí, některé dokonce přišly elektronickou poštou – chválíme. To, že je na obrázku část počítačové myši, poznali všichni. Z došlých odpovědí jsme vylosovali tuto trojici:

- **Petra Pejchalová** 5. B
- **Marie Měcháčková** 6. C
- **Adéla Šujanová** 7. C

Všichni vylosovaní budou odměněni nějakou drobností. Další soutěžní fotografii vidíte na snímku vlevo.

Pokud si myslíte, že jste poznali, co znázorňuje, napište odpověď společně se svou třídou a jménem (tiskacím písmem) na lístek a vložte ho do naší schránky u kabinetu výpočetní techniky. Je možné zaslat svoje odpovědi e-mailem na adresu: puclik@nmnm.cz

Termín odevzdání odpovědí je do konce měsíce února 2006. Hodně štěstí.

Redakce

Vyzvídali jsme...

...tentokrát u paní učitelky Kotovicové

1. Ještě něco málo k Vánocům... Kolik dárků vám Ježíšek naděлил? A jak jste strávila Štědrý den a ostatní svátky??

Na to, jak jsem zlobila, jsem dostala dárků dost a všechny krásné. Štědrý den jsem strávila v úzkém rodinném kruhu, další sváteční dny v příjemné a milé společnosti.

2. Proč jste se rozhodla stát se zrovna učitelkou? Měl na vás ve vašem rozhodování někdo vliv?

Odmalička jsem vyučovala všechny děti na ulici a doma si hrála na učitelku. Na střední škole jsem se rozhodovala mezi učitelstvím a psychologií, co zvítězilo, snad všichni víte. Víte, ve svém povolání mám velmi blízko i k psychologii. V průběhu školních let mě ovlivnilo samozřejmě několik vynikajících pedagogů.

3. Jak dlouho učíte na naší škole? Měnila byste?

Jelikož učím dokonce i děti svých bývalých žáků, řekla bych, že dlouho. S prací ve škole jsem spokojena.

4. Jak se vám učí na prvním stupni?

Učit na prvním stupni je všestranná práce a to mi vyhovuje.

5. Chtěla byste někdy učit i ten druhý?

Měla jsem už možnost v minulosti učit německý jazyk a hudební výchovu na druhém stupni a také se mi to líbilo.

6. Jaká je vaše nejkurióznější příhoda z hodiny?

S malými dětmi se dějí kuriozity téměř denně. Nechci zde nikoho ze svých bývalých i současných žáků zesměšnit. Raději uveřejním svůj zážitek - běžela jsem v hodině k telefonu, které mám za úkol vyřizovat, a po vyběhnutí ze sborovny začaly praskat ve spárách dlaždice na chodbě přístavby. Co krok, to rána. Vzduť podlaha mi neumožňovala vrátit se zpět do třídy.

7. Taky trochu vědomostí. Víte, co je to HRDOBEC? Jestli nevíte, tak zavzpomínejte na film Marečku, podejte mi pero.

Ale ano, vím, hrdobec je hrdý člověk.

8. Dávala jste letos v pololetí i špatné známky?

Letos špatné známky (4-5) nemusím vůbec dávat.

9. Máte nějakého domácího mazlíčka?

Šestiletou fenku Ferču.

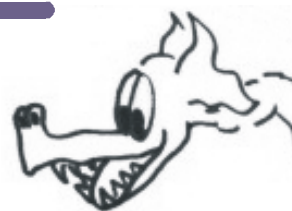
10. Jaké roční období máte nejraději a proč?

Mám ráda každé roční období, když je hezky. Zimu typu obrázky Josefa Lady. Jaro, když je všechno světle zelené a začínají kvést stromy. Léto, pokud neprší. Podzim a jeho babí léto.

*Rozhovor připravila
Eliška Kuběnová
a Dita Niesnerová, 8.C*

SPOLEČNOST PRO VÝZKUM STRAŠIDEL

NA ÚZEMÍ ŽDÁRSKÝCH VRCHŮ

Zimní strašidla v okolí našeho města

Většina lidí si myslí, že strašidla jsou tvorové, kteří na zimu upadají do zimního spánku. To je ovšem velký omyl, nebo spíše polopravda. Do zimního spánku upadají pouze ryze letní strašidla, jako například **rusalky** nebo **divoženky**. Tito tvorové se na zimu uchylují buď do dutin stromů, nebo do bahna.

Některé druhy se ovšem zimě přizpůsobují. Například **hejkalovi** na zimu naroste zimní bílá srst a vypadá tak jako menší sněžný muž (yeti). Tato srst je velice hustá a hejkala není v zasněžené krajině vůbec vidět. Ve středověku se dokonce hejkal lovil pro kožešinu – právě v zimě. Díky nekontrolovatelnému lovu došlo téměř k vyhubení hejkalů. Pouze díky tomu, že byl zapsán do Červené knihy ohrožených strašidel, přežil i do dneška.

Vodník na zimu zaleze do rybníčního bahna a spí, **draci** zalezou do hlubokých chodeb a také spí. **Čertům** zima nevádí, protože jsou v teple u svých ohňů – a jak víme, čert nikdy nespí.

Na zimu se probouzejí z letního spánku jiná strašidla. Jsou vesměs barvy bílé a mají tělo pokryté hustou srstí. Naše Společnost pro výzkum strašidel již minulou zimu některé druhy popsala a jejich chování vyhodnotila. Někdy s vynaložením všech sil a s nasazením vlastního života.

Hejkal se zimní srstí

Bludivník zimní

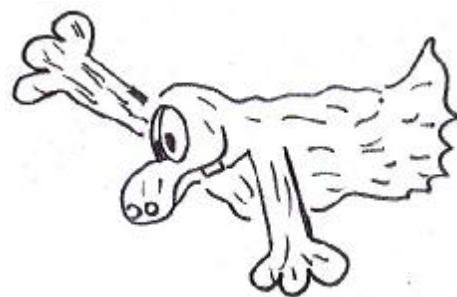
Toto strašidlo je velice zlomyslné a zákeřné. V zimě totiž vytváří falešné lyžařské stopy a zavádí tak nezkušené turisty do odlehlých míst. Těm méně odolným lyžařům tak hrozí smrt zimou či vysílením. Mezi další jeho kousky také patří zametání (zafukování) lyžařských stop. To je také velice nepříjemné i pro místní sportovce, kteří musí stopy znovu prošlapovat. Toto strašidlo velice rádo napadá naše školní lyžařské kurzy. Jestli nevěříte, zeptejte se současných osmáků a devátáků.

Kalamitník sněžný

Tento druh také s oblibou napadá školní lyžařské kurzy. Má hustou bílou srst a najdeme ho pod velikými kopci a svahy. Mezi jeho oblíbené kousky patří toto: lehne si pod kopec do stopy, kde

sjíždějí lyžaři. Díky tomu, že není vidět, do něj lyžaři najedou a zaseknou se jim lyže o hustou srst. Tím pádem i sebelepší lyžař upadne obličejem do sněhu. Fotografii, které dokumentují působení kalamitníka, máme spoustu. Ukázku najdete i v tomto čísle u článku o lyžařském kurzu.

Je velice rozšířený a celkem neškodný. Vyskytuje se hojně na sjezdovkách. Tady ale některé jeho kousky končí pro lyžaře i tragičtěji – zlomené nohy, ruce a jiné kosti v celém našem těle. Obzvláště snowboard se dobře zasekává o záda kalamitníka. O jeho působení mohou mluvit velice zasvěceně někteří devátáci (z 9. A), kteří díky kalamitníkovi strávili se zlomeninou doma a v nemocnici i několik měsíců.

Lepivník kluzký

Specialitou lepivníka je lepení se na skluznici lyží. To takhle lyžař namaže přesně podle příručky, teploměru, vlhkoměru a rad závodníků. Vyjede ven a po několika metrech zjistí, že má na lyžích dvacet centimetrové kusy sněhu. To je opravdu nepříjemné. Zkušenost s tímto tvorem mají letošní osmáci, protože na loňském lyžařském kurzu se na nich opravdu vyřádl. Ani letošní sedmáci mu ale neunikli.

Text a kresby Mgr. Petr Smékal

Šachberk

POHÁR RÁDIA REGION

V letošním roce se naše škola účastní přeborů škol v obřím slalomu, který se jmenuje **POHÁR RÁDIA REGION**. Je to v pořadí již druhý ročník. Za námi jsou již dva ze tří závodů, ze kterých se závodníkům budou započítávat dva nejlepší. Sjezdovka na Šachberku se nachází na okraji malé vesničky Zborná, která leží severně od Jihlavy.

A teď trochu technických údajů. Veliká nevýhoda zdejšího kopce je v tom, že od parkoviště, kam jsme po dlouhé cestě dojeli, jsme museli jít 400 metrů do kopce, na jehož druhém konci se nachází sjezdovka. Je střední obtížnosti, tedy červená. Na sjezdovce měřící 380 metrů je osmdesátimetrové převýšení. Je zde také možnost večerního lyžování díky umělému osvětlení. O sjezdovku se stará jedna rolba a lyžaře na kopec vytahuje dvoukotva s kapacitou 1200 lidí za hodinu.

Na **PRVNÍ ZÁVOD**, který se konal ve středu 18. 1. 2006, nám už od večera minulého dne padal s malými přestávkami sníh, který ohrozil start závodu, a ráno ho zde bylo asi 20 cm. Pořadatelé ale situaci v rámci možností zvládli a po našem příjezdu byla sjezdovka upravena. Přesto se prašan, který nebyl zmrzlý, pod lyžemi bořil. Po rozježdění následovala prohlídka trati, která byla bez větších komplikací sjízdná, zvláště se slalomovými lyžemi, na kterých jezdíme my. Zúčastnilo se relativně hodně závodníků, kteří byli zařazeni hned do několika kategorií a chtěli zde co nejlépe reprezentovat své školy. Kromě jiných zde byla kategorie 8.-9. tříd, kde jsem startoval i já s Áďou Pojeznou. Po projetí několika závodníků se našťěstí z povrchu tratě odstranil měkký sníh, který by nám závod komplikoval. První závody pro nás byly velice úspěšné, jelikož jsme oba své kategorie vyhráli.

Náš **DRUHÝ ZÁVOD** se konal ve středu 1. 2. 2006 a počasí nám přálo daleko více. Od rána nám svítlo slunce a obloha byla, jako když ji vymete. Po ranní rozcvičce v podobě procházky z parkoviště se všemi našimi věcmi jsme se šli opět rozjezdit a následovala prohlídka trati. Ta byla sice v lepším stavu, zato, jak se mnozí závodníci přesvědčili, nečekaně těžká. Někteří, jak to vypadalo, si po nezdařeném projetí bránou pletli trať a vjížděli pod vlek. Z toho jsme opět těžili my, vyzbrojeni „slalomkami“ jsme neměli větší potíže vejít se do branek, které nebyly příliš daleko od sebe, zato do šířky ano, a tak se pro nás další závod stal opět velice úspěšným. Domů vezla Áďa stříbro a já zlato.

Jan Fousek, 9.C

žakovská knihovna

informuje

A tak večer 6. června 1600 bylo v Rečkově koleji připraveno vše k první veřejné pitvě v Praze. Na velkém stole leží bílá mrtvola zarostlého vousatého muže. Mrtvola je nahá, jen bedra má opásána bílým šátkem. Je to tělo zločince, kterého kat Mydlář oběsil včera pro krádež a žhářství. Jesenius bere ostrý nožik s kostěnou rukojetí v podobě mořské panny a obrací se k mrtvole.

Vrcholný okamžik nastává. Doktorův nůž vniká do bílé kůže na bříse a širokým vodorovným řezem jede zleva doprava nad pupkem. Pak dělá Jesenius od kraje těchto řezů ještě dva řezy svislé. Nyní už je možno odhrnout kůži jako záclonu a podívat se pod ni. Musí se ještě rozříznout tuková vrstva, pobříšnice a teprve pak se objeví obsah dutiny břišní. Jesenius vybírá jistou rukou střeva z dutiny břišní a současně vysvětluje jejich činnost. Když vyjmul žaludek a zdvihl ho vysoko před sebe, aby ho všichni viděli, mohli si diváci ukrotit krky.

Diváků se zmocňuje tísnivý pocit, je to tak zvláštní, vidí, že ostrý nůž vniká hluboko do těla, ale nevidí přitom žádnou krev. Nemohou se ještě smířit s myšlenkou, že tu před nimi jeden odvážlivec rozřezává mrtvé lidské tělo. Krev přitom tuhne v žilách. „Hle, játra,“ ukazuje Jesenius červenou lalokovitou část těla, drže ji před sebou. „Když si jich všimneme pozorněji, zjistíme, že mají dva laloky...“

Ukázka je z životopisného románu Doktor Jesenius. Celým románem vás provází rušný život na dvoře císaře Rudolfa II., intriky dvorních kariéristů i zanícený boj císařských astronomů za nové vědecké pravdy. Nahlédnout lze i do tajemných zákoutí Židovského města, zkrátka mrknutím oka vplujete do 17. století. Jestliže vás ukázka zaujala, tak neváhejte a knihu si přečtěte, protože se dozvíte o životním osudu Jana Jesenia daleko více.

Soutěž s knihovnou

Následuje druhé kolo školní soutěže s knihovnou. Úkol je jednoduchý a stejný pro žáky obou stupňů - **určí autora a název knihy, ze které je následující ukázka.**

PRVNÍ STUPEŇ

„My jdeme za kocourem,“ odpovídal za Honzíka Ferda a strkal ho do dveří. Celá třída za nimi hleděla a záviděla jim. Budou venku honit živého kocoura, a oni musí sedět s neživou kočkou ve třídě.

DRUHÝ STUPEŇ

Už voněly hodovní síní pečené volské kýty a číše se plnily sladkým vínem. Sín zvučela hovorem a u ohniště usedl slepý pěvec s lyrou. Král Sisufos pozvedl číši ke slavnému připitku. Ale víno mu nesmočilo rty. Smrt stojící za ním mu odtrhla číši od úst a odvedla ho podruhé do říše mrtvých. Krutě trestali bohové smrtelníky, kteří si nevážili bohů a božských zákonů.

Správné odpovědi dejte do schránky časopisu Puclík u učeben výpočetní techniky nejpozději **do 10. března 2006**. Nezapomeňte připsat i své jméno a třídu.

Mgr. Pavlína Poláčková

Už umí číst pohádky

Není to tak dlouho, co nově opravená budova přístavby naší školy na Tyršově ulici přivítala ve svých třídách nové prvňáčky. Každý žák dostal prvního září pěkný dárek - barevné tričko se svým jménem. Všichni jsme popřáli novým kamarádům, aby se jim u nás ve škole dařilo a líbilo. Začali se pilně učit.

Na začátku měsíce listopadu přijali pozvání do prvních tříd budoucí prvňáčci ze všech novoměstských mateřských školek. Noví školáci ukázali svým mladším kamarádům, jak rádi a pěkně ve škole pracují. Hravou formou již zvládli všechna písmenka. Všichni prvňáčci již dokonce dokážou přečíst pohádky a jsou moc pyšní, že už toho tolik umí.

Budoucím školákům se u nás líbilo, prohlédli si všechny třídy i počítačovou učebnu, která slouží dětem na naší škole k procvičování učiva a vyhledávání informací. Předškoláci si domů donesli drobné dárečky a pozvánky na akce "Pojď mezi nás", které pro ně připravili žáci a učitelé naší školy.

Třetíáci pozvali malé kamarády a jejich rodiče na „Vánoce ve škole“. Společně prožili příjemné zastavení v předvánočním shonu, zazpívali si koledy a popovídali si o vánočních zvycích. Rodiče se mohli zeptat na všechno, co je zajímá o naši školu.

19. ledna 2006 pozvali budoucí prvňáčky a jejich rodiče do školy druháci. Společně vyrobili drobné dárečky v odpolední nazvaném „Pro šikovné ruce“ a 16. února 2006 pozvali své menší kamarády prvňáčci na „Pohádkové odpoledne“.

Na měsíc květen je naplánované společné odpoledne plné her a sportování. Chceme, aby se noví budoucí žáci do školy opravdu těšili.

Paní učitelky z 1. stupně

Setkání

VÁNOČNÍ VÝLET DĚTÍ A RODIČŮ
ZA POZNÁNÍM DO HLAVNÍHO MĚSTA

s Hurvínkem

Mgr. Pavlína Poláčková

Krátká vzpomínka – ohlédnutí se za vánočními prázdninami. Možností, jak prožít dny volna je hodně – můžete sedět v křesle v teple domova a obklopeni talíři s dobrotami sledovat televizní pořady. Můžete využít sněhovou nadílku a vyrazit za sportem, ale můžete i poznávat a zároveň se bavit.

Jednu takovou cestu podnikli žáci i rodiče naší školy, když 29. prosince loňského roku odjeli za poznáním a zábavou do Prahy. První zastávkou byl skvost naší kulturní historie – „Zlatá kaplička“ - Národní divadlo. Obnažené základní kameny z památných míst naší země určitě zaujaly, ale zlatým hřebem bylo bezesporu hlediště s bezmála dvoutunovým lustrem a Ženíškova opona – slavnostní, jedna ze čtyř, kterou Národní divadlo disponuje. Zraky všech byly upřeny i k prezidentské lóži, která je netradičně umístěna vpravo a je z ní snad nejhorší výhled na jeviště.

Po prohlídce Národního divadla se všichni přesunuli do prosklené budovy, která dlí hned vedle. Je součástí divadla a sídlí v ní divadlo Laterna Magika – divadlo úzce specifické, ve kterém se snoubí světelná projekce, tanec a pantomima. Nechyběla prohlídka maskérny, taneční sál, neodmyslitelná kostymérna. V dlouhé řadě na věšácích visely kostýmy, které si mohou obléknout opravdu jen křehoulinké tanečnice. Divadlem provázel velice příjemný provozní režisér pan Josef Kotěšovský a dokonce nechal nahlédnout i do své „kuchyně“ v podobě zkoušky na večerní představení Cirkus. Jevištem se pohybovali éterické baletky a baletáči, kteří jen svým pohybem a beze slov dokázali vyjádřit vše.

Odpoledne patřilo Divadlu Spejbla a Hurvínka. Věkem „staré“ (první loutka se zrodila v roce 1920), ale duchem stále „mladé“ loutky neztratily nic ze svého kouzla, potěšily a vyloudily úsměv na tvářích všech generací.

Po představení na všechny čekalo ještě jedno malinké překvapení v podobě Hurvínka a mohlo vzniknout společné foto. I tak se dají prožít dny volna.

RECITAČNÍ SOUŘEŽ

PaedDr. Miroslava Kotovicová

Mgr. Marcela Žďánská

Dne 23. ledna 2006 se konalo školní kolo soutěže v recitaci pro žáky 2.-5. tříd.

V kategorii **2. A 3. ROČNÍKŮ** zaznělo čtrnáct básní v podání malých recitátorů. Největší dojem na porotu udělaly **Bára Smitková** z 2.A s básní Mandarinka a **Daniela Pejchalová** ze 3.B s básničkou Stopy na sněhu, které obsadily ve zmíněné kategorii první místo. Oběma děvčatům blahopřejeme a držíme jim palce do oblastního kola recitační soutěže.

Celkové výsledky kategorie 2. a 3. tříd jsou tedy následující:

2. ROČNÍK

1. místo	Bára Smitková	2.A
2. místo	Bára Horváthová	2.A
3. místo	Jan Německý	2.B

3. ROČNÍK

1. místo	Daniela Pejchalová	3.B
2. místo	Martina Šikulová	3.A
3. místo	Eliška Dostálová	3.B
3. místo	Jiří Libra	3.B

V kategorii **4. A 5. ROČNÍKŮ** se sešlo celkem 11 recitátorů. Jejich výkony byly velmi vyrovnané, a proto měla porota nelehký úkol. Po dlouhém rozhodování byly nakonec jako nejlepší recitátorky vybrány **Anna Laštovičková** ze 4.A s básní Svatojánek a **Klára Macháčková** z 5.B s básní Pohádka o řepě. Všichni malí recitátoři byli odměněni malou pozorností a zaslouží si naše uznání a gratulaci. Celkové výsledky kategorie 4. a 5. tříd:

4. ROČNÍK

1. místo	Anna Laštovičková	4.A
2. místo	Dominika Kaštánková	4.B
3. místo	David Kondýsek	4.B

5. ROČNÍK

1. místo	Klára Macháčková	5.B
2. místo	Andrea Peřinová	5.B
3. místo	Ondřej Mach	5.B

Co všechno umí ruce?

Touto otázkou jsme zahájili společnou hodinu s nastávajícími prvňáky v našich již tradičních hodinách Pojd' si zahrát na školu. Ale zpět.

Možná nás překvapí, že ruce toho umí dost. Pracují, hladí, vyrábí, ukazují, poznávají, ale také mluví. To vše jsme se společně snažili udělat i splnit. Dobrymi pomocníky nám byla zvířata, která nás doprovázela. Ať už byla plyšová, nakreslená či ta, která jsme se snažili ztvárnit a vyrobit.

Odměnou za dobře vykonanou práci nám byly zvířecí loutky a pěkné puzzle plné tučňáků.

Mgr. Markéta Součková

V zemi Karafiátových Broučků

Při příležitosti výročí narození Jana Karafiáta, rodáka z Jimramova, pořádala zdejší základní škola ve spolupráci s městským úřadem a pod záštitou ministra kultury výtvarnou soutěž **V ZEMI KARAFIÁTOVÝCH BROUČKŮ**.

Naše škola se této soutěže zúčastnila a obsadila zásluhou 5.B 2. místo v kategorii společných prací. Toto ocenění předal dne 7. 1. 2006 hejtman Vysočiny Miloš Vystrčil do rukou zástupců naší školy.

V Jimramově si můžete prohlédnout výtvarné práce škol ve výstavní síni městského úřadu, kde je umístěna výstava věnována slavnému rodákovi.

Mgr. Jaroslava Truksová

Kterak děti z 5.B naložily s výhrou

Za 2. místo ve výtvarné soutěži V ZEMI KARAFIÁTOVÝCH BROUČKŮ získaly děti diplom a každý z nich puzzle. Někdo si je bral domů, někdo je nechal ve škole. Skoro každou přestávku se závodilo, kdo je složí dřív. A pak to nastalo. Každý se těšil, až bude stavět. Paní učitelka to odstarovala a mohlo se začít. Všichni se snažili. Někomu sice chyběl třeba jeden nebo dva puclíky, ale přesto hráli. Po velkém boji vyhrála Tereza Petrová, která skládala medvídku Pů. Vyhrála plný balíček ořechů. O cenu se podělila se všemi, co se snažili.

Andrea Peřinová, 5.B

Zimní dílnička

Ve středu 11. 1. 2006 se poprvé po Vánocích sešly děti ve Tvořivé dílničce. Tentokrát měly zimní téma. Popovídaly si o zimních sportech, zasoutěžily si v „papírovém“ lyžování a koulovaly se. Když se dostatečně vyřádily „na sněhu“, tak se vrátily „domů“ a daly se do vytváření „zachumelených obrázků“.

Mgr. Jaroslava Truksová

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 36 – únor 2006

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková

Petra Srnská, Andrea Šikulová, Jan Fousek, Eliška Kuběnová, Dita Niesnerová

Žaneta Šímová, Jana Ambrožová, Lucie Ptáčková, Adéla Šujanová, Klára Macháčková, Andrea Peřinová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 36 vyšlo 17. února 2006 v nákladu 35 výtisků